

den Udstrækning, hvori de private Grundeiere have benyttet den dem nu og paa de anførte Vilkaar aabnede Udgang til Byggefrihed. Det maa dernæst antages, at Kommunen til den Tid har begyndt Afhændelsen af sine Grunde, og man vil da ved de af den opnaaede Priser for Grunde med fuld Byggefrihed faa en brugbar Maalestof for, hvad Byggefriheden alene passende kan ansættes til. Endelig vil der da ogsaa være udført en Deel af de Beie, Gader, Torve osv., der endnu kun staae paa Papiret, men ved Taxationen synes at have været regnede som alt eksisterende. Det er saaledes kun en Udsættelse, som vil finde Sted, naar man undlader nu at

aabne Udgang til Dverffjøn; den vil vel ramme baade Statskassen og adskillige Grundeiere, men det synes dog klogere at vælge dette end at aabne Døren for en Række af Dvertaxationer for enkelte Grundstykkers Vedkommende og derved fremkalde mange Slags Uligheder. Det er indrømmet af Krigsministeren, at efter Fæstningens Nedleggelse bør hele dette Anliggende inarest mulig overgaae til et af de civile Ministerier, og det vil da kunne tages under Dverveilelse, om det ikke efter de fem Aars Udløb vil være rettere at lade Staten foretage en almindelig Dvertaxation end, saaledes som Lov 6te Juli 1867, § 2, forudsætter, at overlade denne til hver enkelt Steds Initiativ.

III.

Dverdragelsen til Kjøbenhavns Commune af en Deel af Fæstnings-terrainet.

Udvalget har paa Anmodning faaet meddeelt af Krigsministeren den af Commissionen til Afhændelse af Fæstningsterrainet førte Journal, og skal derefter give en Fremstilling af Forhandlingernes Gang og Bessaffenhed.

Efterat Kjøbenhavns Magistrat paa skeet Forespørgsel fra Krigsministeriets Side havde meddeelt, at Communalbestyrelsen var villig til at træde i Underhandling med Ministeriet angaaende den i § 8 af Demarcationsloven af 6te Juli 1867 omhandlede Dverdragelse til Kommunen af den Staten tilhørende Grund, der er beliggende mellem Demarcationslinien og Boldgaden paa Sjællands Side, foreslog Krigsministeriet Indenrigs- og Finantsministeriet, at de paagjældende Forhandlinger fra Regjeringsens Side skulde føres gennem en Commission, sammensat paa liguende Maade som den, der havde været nedsat til Udarbejdelsen af den under 30te October 1868 allerhøist stadfæstede Byggeplan for Demarcationsterrainet. Heri erklærede de to sidstnævnte Ministerier sig enige, og valgte til at indtræde i en saadan Commission Statsraad, Departementschef i Indenrigsministeriet Linnemann samt Statsraad, Chef for Finantsministeriets Secre-

tariat Levy. Under 4de Januar 1869 udsærdigede da Krigsministeriet Commissionen for den nævnte Commission, hvori det udnævnte General Dreyer til som Formand at indtræde, og bemyndigede ham til at paalægge Ingenieurcorpset at yde Commissionen den Assistance, den maatte behøve til Udførelsen af sit Hverv, samt til at antage en Ingenieurofficeer til Secretair i Commissionen. Hertil antog General Dreyer sin Adjutant, Premierlieutenant Søncke.

Commissionen holdt sit første Møde den 7de J. M. Den blev enig om, at man burde søge at sælge for en bestemt fast Kjøbesum for hele Terrainet, og at det i Lovens § 8, 2det Punktum, nævnte Alternativ, hvorefter Kommunen skulde sælge i Detail for Statens Regning med en Andeel i Provenuet, indtil videre lodes ude af Betragtning, idet Commissionen var enig om, at denne sidste Maade at sælge paa havde Meget imod sig og derfor i hvert Tilfælde kun burde vælges, naar en Dverenskønst om Dverdragelse mod en bestemt Kjøbesum ikke kunde tilveiebringes. Derhos vedtoges det at tilveiebringe saadanne Beregninger, hvorefter Terrainets Værdi kunde anslaaes.